

Sygn. akt I ACa 6/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Jan Kremer (spr.)
Sędziowie:	SSA Paweł Rygiel SSA Regina Kurek
Protokolant:	st. sekr. sądowy Paulina Klaja

po rozpoznaniu w dniu 27 czerwca 2018 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa Syndyka masy upadłości (...)spółki z o. o. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w K.

przeciwko G. T. (1)

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego G. T. (1)

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 23 maja 2017 r. sygn. akt I C 694/16

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4.050 zł (cztery tysiące pięćdziesiąt złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.**

SSA Paweł Rygiel SSA Jan Kremer SSA Regina Kurek

I ACa 6/18

UZASADNIENIE

Powód Syndyk masy upadłości Spółki (...)Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w K. w pozwie z dnia 12 lutego 2016 r. skierowanym przeciwko G. T. (1) wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 123 000 zł wraz z ustawowym odsetkami liczonymi od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia zapłaty. Wniósł także o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, w tym opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, jak również kosztów wywołanych wniesieniem zawezwania do próby ugodowej, która to sprawa była prowadzona przed Sądem Rejonowym dla K.w K., I Wydział Cywilny sygn. akt I Co 3046/15/K.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, iż postanowieniem z dnia 11 marca 2014 r. Sąd Rejonowy dla K.w K., Wydział VII Gospodarczy dla spraw upadłościowych i naprawczych, sygn. akt VII GUp-22/09/S odwołał pozwanego G. T. (1) z funkcji syndyka masy upadłości Spółki (...)Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej. Do czasu uprawomocnienia się postanowienia w przedmiocie odwołania w/w Sąd ustanowił zarządcą tymczasowym M. K.. Pozwany odebrał przedmiotowe postanowienie w dniu 17 marca 2014 r. W tej samej dacie (...)Kancelaria Radców Prawnych s.c. wystawiła fakturę VAT nr (...) na kwotę 123 000 zł brutto, a pozwany w dniu 26 marca 2014 r. dokonał przelewu z rachunku masy upadłości (...)sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej na rzecz powyższego podmiotu. G. T. (1) dokonał zatem przelewu w czasie, gdy nie pełnił już funkcji syndyka masy upadłości tej spółki i nie był uprawniony do rozporządzania jej majątkiem. Zarządca tymczasowy próbował wyjaśnić z jakiego tytułu pozwany dokonał przelewu kwoty 123 000 zł i pozwany wyjaśnił, że stanowiła ona wynagrodzenie za obsługę prawną masy upadłości(...)świadczoną przez M. S. (1) na mocy umowy z dnia 20 maja 2010 r. Strona powodowa kwestionuje fakt zawarcia umowy w tej dacie, co potwierdziła także ekspertyza grafologiczna, jak również brak wykonywania przez M. S. (1) jakichkolwiek usług związanych z postępowaniem prowadzonym przed Sądem Okręgowym w K. sygn. akt IX GNc 329/10, a tym samym zasadności zapłaty w/w wynagrodzenia. W aktach masy upadłości nie znajdują się żadne dokumenty świadczące o wykonywaniu przez M. S. (1) czynności w w/w postępowaniu tj. notatek, korespondencji, stanowisk w negocjacjach, maili itp., a nadto sprawę tę prowadziło kilku innych pełnomocników, którzy otrzymali z tego tytułu stosowne wynagrodzenie.

Pozwany działając w złej wierze, w rażącej sprzeczności z obowiązującymi przepisami i interesem masy upadłości dokonał wypłaty kwoty 123 000 zł, już jako osoba która utraciła prawo do zarządu majątkiem masy upadłości.

Pozwany został wezwany pismem z dnia 15 grudnia 2014 r. oraz kolejnymi pismami, jak również telefonicznie i mailowo przez nowego syndyka masy upadłości Spółki (...)Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej do zwrotu kwoty 123 000 zł, a w prowadzonym potem postępowaniu o zawezwanie do próby ugodowej nie doszło do zawarcia ugody. Strona powodowa żąda odsetek ustawowych od dochodzonej kwoty, liczonych od dnia 01 stycznia 2015 r., a więc od dnia wymagalności roszczenia, wskazanego w skierowanym do pozwanego wezwaniu do zapłaty z dnia 15 grudnia 2014 r.

Pozwany G. T. (1) w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od strony powodowej kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, iż w toku postępowania upadłościowego będąc syndykiem masy upadłości spółki (...)Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej prowadził spór sądowy ze spółką pod firmą (...)Sp. z o.o. w W. który zakończył się ugodą sądową w dniu 26 marca 2014 r. Przedmiotem tego postępowania było roszczenie o zapłatę kwoty 872 322,55 zł wraz z odsetkami i kosztami procesu, zaś Sąd Okręgowy w K., Wydział I Cywilny sygn. akt IX GC 455/10 wyrokiem z dnia 25 stycznia 2012 r. oddalił powództwo uwzględniając zgłoszony przez spółkę (...)zarzut potrącenia. Po oddaleniu powództwa w I instancji pozwany rozwiązał umowę o prowadzenie tej sprawy z ówczesnym pełnomocnikiem i prowadził ją dalej przy wsparciu prawnym radcy prawnego M. S. (1). Nowy pełnomocnik pomógł mu wnieść apelację od wyroku, a także sformułować pytanie prawne do Sądu Najwyższego w związku z trudnym zagadnieniem prawnym wynikłym w toku postępowania apelacyjnego. Sąd Najwyższy podjął w tej sprawie uchwałę w składzie 7 - sędziów w dniu 4 września 2013 roku, sygn. akt III CZP 26/13, która skutkowałą uwzględnieniem roszczenia o zapłatę dla syndyka masy upadłości (...)Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej. Spółka (...)zaproponowała w tej sprawie ugodę, która została zawarta ostatecznie po wyrażeniu zgody przez Sędziego – komisarza przed Sądem Apelacyjnym wK.w dniu 11 marca 2014 r., gdzie ustalono że spłata wyczerpuje wszelkie roszczenia Syndyka (...)Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej w K. względem spółki (...)i ustalono wynagrodzenie za doradztwo prawne udzielone przez M. S. (1). (...) Sp. z .o. w dniu 25 marca 2014 r. wpłacił na rachunek bankowy spółki (...)Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej kwotę 123 000 zł na podstawie faktury VAT nr (...) z dnia 24 marca 2014 r. Zdaniem pozwanego w/w kwota 123 000 zł nie należała do masy upadłości, ewentualnie stanowiła ona należność M. S. (1) za doradztwo prawne, ewentualnie nie istniał stosunek prawny dla takiego przysporzenia ze strony (...)i (...)Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej nie mogła otrzymać tej kwoty, a potem włączyć jej do majątku masy upadłości.

Pozwany podkreślił, iż koszty doradztwa prawnego świadczonego przez M. S. (1) nie stanowiły roszczenia objętego przedmiotem procesu sądowego prowadzonego przez spółki w sprawie IX GC 455/10 i sama spółka (...) zobowiązała się do ich pokrycia, nie zaś masa upadłości powódki. Zatem (...) dokonał wpłaty kwoty 123 000 zł na rzecz M. S. (1) poprzez pozwanego, a na rachunek (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej. Następnie G. T. (1) dokonał przekazania tej kwoty M. S. (1). Brak było zatem *causy* do takiego rozporządzenia na rzecz masy upadłości i dochodzona pozwem kwota nie weszła do masy upadłości (...) Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej. Skoro pozwany był zobowiązany do przekazania przedmiotowej kwoty radcy prawnemu M. S. (1) i tego dokonał, to wpłata ta nie może obecnie podlegać zwrotowi od pozwanego na rzecz strony powodowej.

Sąd Okręgowy uwzględnił powództwo w całości po ustaleniu, że postanowieniem z dnia 21 grudnia 2009 r. Sąd Rejonowy dla K.w K., Wydział VIII Gospodarczy w sprawie sygn. akt VIII Gup-22/09/S wyznaczył zarządcą tymczasowym masy upadłości spółki „(...)” Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej pozwanego G. T. (1). Postanowieniem z dnia 11 stycznia 2010 r. tego Sądu pozwany G. T. (1) został wyznaczony syndykiem masy upadłości tej spółki.

Przed Sądem Okręgowym w K., IX Wydział Gospodarczy od 29 marca 2010 r. toczyło się postępowanie z powództwa Syndyka masy upadłości „(...)” Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej z siedzibą w K. G. T. (1) przeciwko (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 872 322,55 zł wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, sygn. akt IX GNc 329/10.

Pozwany udzielił pełnomocnictw do reprezentacji i prowadzenia spraw masy upadłości (...) adwokatowi M. N., następnie P. K. i radcy prawnemu A. K. (1). Adwokat M. N. prowadził obsługę prawną syndyka masy upadłości (...) w początkowym okresie przez około jednego roku. Nie są znane przyczyny rozwiązania umowy o obsługę prawną z adwokatem M. N.. Została ona rozwiązana za porozumieniem stron. Następnie w latach 2010-2011 obsługę prawną dla syndyka masy upadłości powodowej spółki wykonywał adwokat P. K.. Radca prawny A. K. (1) reprezentowała syndyka masy upadłości (...) na posiedzeniu przed Sądem Najwyższym. Nie prowadziła bieżącej obsługi prawnej syndyka.

W dniu 24 maja 2010 r. Sąd wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zaś w dniu 21 czerwca 2010 r. pozwana spółka (...) Sp. z o.o. w W. wniosła sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty.

W dniu 25 stycznia 2012 r. Sąd Okręgowy w K. wydał wyrok oddalający powództwo. W dniu 10 kwietnia 2012 r. pozwany G. T. (1) wniósł apelację od w/w orzeczenia. W dniu 26 czerwca 2012 r. Sąd Apelacyjny w K. przedstawił Sądowi Najwyższemu do rozstrzygnięcia zagadnienie prawne wynikłe w toku sprawy, które budziło poważne wątpliwości. W dniu 04 września 2013 r. Sąd Najwyższy w składzie siedmiu sędziów w sprawie sygn. akt III CZP 26/13 podjął uchwałę w której rozstrzygnął przedstawione zagadnienie prawne w sposób korzystny dla spółki „(...)” Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej w K.. W uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 04 września 2013r., III CZP 26/13 Sąd ten stwierdził, że oświadczenie o potrąceniu złożone przed dniem ogłoszenia upadłości, obejmującej likwidację majątku upadłego, przez jego dłużnika, który nabył wierzytelność w drodze przelewu w okresie roku przed dniem ogłoszenia upadłości wiedząc o istnieniu podstawy do ogłoszenia upadłości, nie powoduje umorzenia wierzytelności. Na posiedzeniu przed Sądem Najwyższym reprezentowała powodową spółkę radca prawny A. K. (1).

Kolejno w toku prowadzonego postępowania w II instancji Sąd wydał postanowienie z dnia 04 lutego 2014 r. o udzieleniu zabezpieczenia roszczenia powódki poprzez ustanowienie hipoteki przymusowej łącznej do kwoty 1 357 190,79 zł na nieruchomościach (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. oraz zajęcie wierzytelności z jej rachunku bankowego i wierzytelności z tytułu umów najmu.

Pełnomocnik pozwanej spółki podjął wówczas działania zmierzające do zawarcia między stronami ugody. Pełnomocnikiem spółki (...) był adwokat M. C. (1). Zadzwoił on do G. T. (1) z propozycją zawarcia ugody. Strony ustaliły, że zawrą oficjalną ugodę przed Sądem Apelacyjnym w K. co do zapłaty należności głównej, odsetek oraz opłaty sądowej od pozwu. Wówczas G. T. (1) poinformował adwokata M. C. (1), że musi jeszcze zapłacić wynagrodzenie pełnomocnikom z usług których korzystał, w szczególności wymienił adwokata M. S. (1). G. T. (1) poinformował M. C. (1), że warunkiem zawarcia umowy jest zapłata kwoty 100 000 zł + 23 VAT, razem 123 000 zł na wynagrodzenie

dla adwokata M. S. (1). Adwokat M. C. (1) wyraził na to zgodę i przelał na rachunek masy upadłości (...)kwotę 123 000 zł. Kwota ta nie została ujęta w ugodzie.

W dniu 17 kwietnia 2014 r. G. T. (1) przekazał zarządcy tymczasowemu umowę zawartą rzekomo w dniu 20 maja 2010 r. pomiędzy Kancelarią (...)Kancelaria Radców Prawnych s.c. a (...)spółką z o.o. w upadłości likwidacyjnej.

Zgodnie z § (...)zleceniodawca oświadczył, że przysługuje mu roszczenie o zapłatę w stosunku do spółki pod firmą (...)Sp. z o.o. w W. i że przed Sądem Okręgowym w K. prowadzone jest postępowanie sądowe z jego powództwa o zapłatę w postępowaniu nakazowym kwoty 872 322,55 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 29 marca 2010 r. do dnia zapłaty sygn. akt IX GNc 329/10. M. S. (1) zobowiązał się do wykonywania obsługi prawnej powyższego postępowania sądowego za wynagrodzeniem, które miało zostać wypłacone z chwilą zakończenia postępowania. Przez zakończenie postępowania strony rozumiały prawomocne orzeczenie sądowe lub zawarcie ugody sądowej. Wynagrodzenie w oparciu o § (...) ust.(...) pkt (...) umowy miało zostać wypłacone zleceniobiorcy na podstawie faktury VAT wystawionej przez M. S. (1) z chwilą zakończenia postępowania sądowego we wskazany wyżej sposób, płatne w terminie do 14 dni na rachunek bankowy zleceniobiorcy wskazany w treści faktury VAT. Jak stanowił § (...) ust.(...)w przypadku zakończenia postępowania sądowego wyrokiem lub ugodą sądową: a) zasądzającą w całości roszczenie pieniężne na rzecz syndyka masy upadłością lub w wysokości równej należności głównej zleceniobiorca miał otrzymać wynagrodzenie ryczałtowe w kwocie 100 000 zł powiększonej o należny podatek VAT.

Przed Sądem Rejonowym dla K.w (...), Wydział VIII Gospodarczy dla spraw upadłościowych i naprawczych toczyło się z urzędu postępowanie w przedmiocie odwołania syndyka „(...)” Sp. z o.o. w K. w upadłości likwidacyjnej z pełnionej przez niego funkcji, sygn. akt VIII GUp-22/09/S.

Postanowieniem z dnia 11 marca 2014 r. Sąd odwołał G. T. (1) z funkcji syndyka masy upadłości i do czasu uprawomocnienia się postanowienia w przedmiocie odwołania syndyka ustanowił zarządcę tymczasowego w osobie M. K..

Pozwany G. T. (1) został odwołany, bo nie mógł wykonywać obowiązków syndyka z powodu zastosowania wobec niego w dniu 26 lutego 2014 r. w sprawie sygn. akt V Ds. 69/13 środka zapobiegawczego w postaci zawieszenia go jako podejrzanego w wykonywaniu zawodu syndyka.

Postanowieniem z dnia 21 sierpnia 2014 r. Sąd Rejonowy dla K.w K. wyznaczył syndyka masy upadłości w ramach postępowania upadłościowego „(...)” Sp. z o.o. w K. w upadłości likwidacyjnej w osobie M. K., zwalniając jednocześnie M. K. z funkcji zarządcy tymczasowego.

Pozwany G. T. (1) odebrał postanowienie o odwołaniu go z funkcji syndyka masy upadłości spółki „(...)” Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej w dniu 17 marca 2014 r. Faktycznie o dacie wydania tego orzeczenia dowiedział się dwa dni później z uwagi na wielość korespondencji jaka została odebrana w jego kancelarii.

W dniu 26 marca 2014 r. zarządca tymczasowy masy upadłości spółki (...)spółki z o.o. w upadłości likwidacyjnej oraz (...)spółka z o.o. z siedzibą w W. zawarli przed Sądem Apelacyjnym w Krakowie ugodę na mocy której spółka (...)zapłaci na rzecz masy upadłości spółki (...)kwotę 950 000 zł, na którą składa się należność główna w kwocie 872 322,55 zł, koszty procesu w kwocie 43 617 zł - tytułem opłaty sądowej od pozwu, 34 060,45 zł tytułem odsetek ustawowych.

W dniu 17 marca 2014 r. spółka (...)Kancelaria Radców Prawnych s.c. w K. wystawiła fakturę VAT nr (...) za usługi prawnicze na kwotę 100 000 zł netto plus 23% podatku VAT, co łącznie dawało kwotę do zapłaty 123 000 zł. Jako termin płatności wskazano 31 marca 2014 r. Osobą upoważnioną do wystawienia faktury był M. S. (1).

W dniu 26 marca 2014 r. pozwany G. T. (1) z rachunku bankowego masy upadłości „(...)” Sp. z o.o. w upadłości nr (...) w Banku (...) S.A. dokonał przelewu kwoty 123 000,00 zł na rachunek (...)Kancelaria Radców Prawnych s.c. (...)K. (...), jako opis operacji wskazując fakturę (...). Następnie w dniu 27 marca 2014 r. M. S. (1) dokonał przelewu kwoty 110 700 zł (90 000 + 23 % VAT) na prywatne konto G. T. (1).

Pismami z dat: 19 marca 2014 r., 01 kwietnia 2014 r., 04 kwietnia 2014 r., 08 kwietnia 2014 r. zarządca tymczasowy M. K. zwróciła się do pozwanego G. T. (1) z wnioskiem o wydanie majątku i dokumentów masy upadłości spółki „(...)” Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej, szczegółowo określonymi w pismach.

W piśmie z dnia 09 kwietnia 2014 r. zarządca tymczasowy M. K. zwróciła się do kancelarii (...)Kancelaria Radców Prawnych s.c. w K. z prośbą o wyjaśnienie na jakiej podstawie została wystawiona w/w faktura VAT nr (...) z dnia 17 marca 2014 r., jaki jest jej przedmiot oraz wyjaśnienie przelewu z dnia 26 marca 2014 r.

W odpowiedzi w piśmie z dnia 15 kwietnia 2014 r. radca prawny M. S. (1) podał, że usługi prawne których dotyczy przedmiotowa faktura VAT były przez niego świadczone osobiście na podstawie pisemnej umowy z dnia 20 maja 2010 r. o obsługę prawną zawartej z syndykiem masy upadłości „(...)” Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej G. T..

W piśmie z dnia 17 kwietnia 2014 r. pozwany przekazał zarządcy tymczasowemu protokół zdawczo – odbiorczy dot. spraw powodowej spółki.

W dokumentach przekazanych przez dawnego syndyka masy upadłości brak jest jakichkolwiek dokumentów, zapisków, maili, z których wynikałoby, że G. T. (1) korzystał z usług prawnych M. S. (1).

Prokuratura Okręgowa W.w W.do sygn. akt V Ds. 46/14 prowadziła śledztwo przeciwko G. T. (1) – byłemu syndykowi (...)Sp. z o.o. w upadłości likwidacyjnej w K., który był podejrzany o czyn z art. 296 § 1 k.k. w zw. z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i inne.

W toku prowadzonego postępowania przygotowawczego u strony powodowej została zatrzymana umowa datowana na dzień 20 maja 2010 r. o obsługę prawną, bowiem Prokuratura podejrzewała, że umowa ta została sporządzona po tym jak G. T. (1) został odwołany z funkcji syndyka tj. po 11 marca 2014 r., a nie w dniu 20 maja 2010 r. Przeprowadzony został dowód z opinii biegłego: Centrum (...)Sp. z o.o. w W. celem przeprowadzenia badania i ustalenia wieku podpisu o treści (...) znajdującego się na karcie 5 darowanej na dzień 20 maja 2010 r. umowy o obsługę prawną.

Z opinii eksperta (...)Towarzystwa (...) mgr T. K. z dnia 28 listopada 2014 r. wynikało, iż wyniki prowadzonych badań podpisu w pozycji zleceniodawca o treści (...), naniesionego środkiem kryjącym koloru niebieskiego na 5 stronie Umowy o obsługę prawną, pozwalają na postawienie wysoce prawdopodobnej tezy, iż został on wykonany nie dawniej niż 24 miesiące od dnia sporządzenia opinii.

Strona powodowa złożyła do Sądu Rejonowego dla K.w K. wniosek o zawezwanie G. T. (1) do próby ugodowej, sygn. akt I Co 3046/15/K. Na rozprawie w dniu 13 października 2015 r. nie doszło do zawarcia ugody między stronami, a pozwany G. T. (1) nie stawił się mimo prawidłowo doręczonego zawiadomienia sądu.

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił w oparciu o wymienione w treści dowody. Są to częściowo dowody z dokumentów, których prawdziwość, ani autentyczność nie była przez strony kwestionowana. Sąd w całości oparł się na zeznaniach świadka M. C. (1), P. K. i M. N. oraz na zeznaniach M. K., ponieważ ich zeznania są spójne, logiczne, konsekwentne, znajdują oparcie w materiale dowodowym zgromadzonym przez sąd.

Sąd częściowo dał wiarę zeznaniom świadka M. S. (1), A. K. (1) oraz pozwanego G. T. (1), a mianowicie w części, w jakiej ich zeznania pokrywają się z ustaleniami sądu. Nie zasługują na wiarę ich zeznania kiedy twierdzą oni, że G. T. (1) zawarł umowę o obsługę prawną z M. S. (1) i korzystał z jego usług przy prowadzeniu sprawy ze spółką (...). Jak wynika z materiału dowodowego w dokumentach przekazanych przez G. T. (1) syndykowi masy upadłości nie ma jakichkolwiek śladów, że M. S. (1) faktycznie taką pomoc prawną świadczył. Nie ma żadnych zapisków ze sporządzania przez niego apelacji, pytania prawnego do Sądu Najwyższego. Nie ma śladów maili wysyłanych do G. T. (1) w przedmiotowej sprawie. Wreszcie to nie adwokat M. S. (1) reprezentował syndyka na posiedzeniu przed Sądem Najwyższym. Umowa z 2010 r. znajdująca się w aktach sprawy jest antydatowana i sporządzona po to aby wydobyć pieniądze od spółki (...). O tym, że jest to umowa fikcyjna świadczy także to, że następnego dnia po podpisaniu ugody (z dnia 26 marca 2014 r.), tj. 27 marca 2014 r. adwokat M. S. (1) dokonał przelewu kwoty 90 000 zł + 23 % VAT, czyli razem 110 700 zł

na prywatne konto G. T. (1). Nie były więc to pieniądze należne M. S. (1), jako rzekomemu pełnomocnikowi syndyka masy upadłości, ale pieniądze, które „zorganizował” G. T. (1) dla siebie, pełniąc wówczas oficjalną funkcję syndyka masy upadłości (...). G. T. (1) wykorzystał pełnioną przez siebie funkcję i doprowadził w ten sposób do uszczuplenia masy upadłości. Pieniądze te winny bowiem zasilić rachunek masy, a nie prywatny rachunek G. T. (1).

W tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy wskazał, że na datę dokonania przelewu z dnia 26 marca 2014 r. pozwany G. T. (1) nie był już Syndykiem masy upadłości, ponieważ postanowieniem z dnia 11 marca 2014 r. Sąd Rejonowy dla K.w K., Wydział VIII Gospodarczy dla spraw upadłościowych i naprawczych odwołał go z pełnienia tej funkcji. Abstrahując od tego kiedy pozwany zapoznał się z jego treścią, to na tą datę tj. na datę 26 marca 2014 r. pozwany wiedział, że nie jest już Syndykiem masy upadłości powodowej spółki. Nie miał już zatem umocowania do tego, aby podejmować jakiegokolwiek działania w imieniu masy upadłości, tym bardziej doprowadzać do jej uszczuplenia poprzez wypłatę kwoty 123 000 z rachunku masy upadłości. Zgodnie z art. 172 ust. 2 ustawy Prawo upadłościowe i naprawcze, do czasu prawomocnego rozstrzygnięcia w przedmiocie odwołania syndyka Sędzia-komisarz ustanawia zarządcę tymczasowego, do którego stosuje się odpowiednio przepisy o syndyku. Stosownie do treści art. 360 k.p.c. w zw. z art. 229 ustawy prawo upadłościowe i naprawcze postanowienia stają się skuteczne w takim zakresie i w taki sposób, jaki wynika z ich treści z chwila ogłoszenia, a jeżeli ogłoszenia nie było - z chwilą podpisania sentencji. Zasada ta dotyczy również postanowienia o odwołaniu syndyka i ustanowieniu zarządcy tymczasowego. Zatem postanowienie o odwołaniu syndyka z chwilą jego wydania pozbawia syndyka prawa do dokonywania czynności w postępowaniu upadłościowym, w tym w szczególności wiąże się z utratą prawa dysponowania majątkiem masy upadłości.

Zdaniem sądu pozwany nie miał umocowania do tego, aby będąc Syndykiem Masy Upadłości powodowej spółki podejmować działania mające na celu nakłonienie spółki (...) do wpłaty kwoty 123 000 zł na wynagrodzenie dla mec. M. S. (1). Pozwany G. T. (1) nie występował w tych rozmowach jako osoba prywatna, ale pełnił oficjalną funkcję Syndyka Masy upadłości powodowej spółki. Wszystko co robił winno być podejmowane za wiedzą i zgodą Sędziego Komisarza i dla dobra masy upadłości. Tymczasem pozwany wykorzystując pełnioną funkcję nakłonił pełnomocnika spółki (...) do dokonania przelewu kwoty 123 000 zł, na jak to określił wynagrodzenie pełnomocnika pozwanego. Tymczasem z treści ugody zawartej w dniu 26 marca 2014r. przed Sądem Apelacyjnym w K. wynika, że spółka (...) zapłaci na rzecz masy upadłości (...) kwotę 950 000 zł, na którą składa się należność główna w kwocie 872 322,55 zł, koszty procesu w kwocie 43 617 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 34 060,45 zł tytułem odsetek ustawowych. W ugodzie tej brak jest zatem jakiegokolwiek wzmianki o kosztach zastępstwa procesowego, a zatem stosownie do ogólnej zasady wynikającej z art. 104 k.p.c. koszty te znoszą się wzajemnie. Jak zeznał pozwany nie pisany warunkiem ugody z dnia 26 marca 2014 r. było wynagrodzenie dla mec. M. S. (1). Pozwany wykorzystał sytuację, że spółce (...) bardzo zależało na zawarciu ugody, aby móc jak najszybciej wykreślić hipotekę z nieruchomości, którą chciano sprzedać i dlatego zgodził się na zapłatę tej kwoty 123 000 zł jeszcze przed zawarciem ugody. Jeżeli adw. M. S. (1) miałby być pełnomocnikiem Syndyka - pozwanego G. T. (1) to winien to uczynić oficjalnie, za zgodą i wiedzą Sędziego Komisarza, a jego wynagrodzenie winno znaleźć odzwierciedlenie w treści zawieranej ugody. Bez tego są to działania nie znajdujące umocowania w obowiązujących przepisach prawa. Dodatkowo sąd zauważa, że w dniu 27 marca 2014 r. M. S. (1) dokonał z powrotem przelewu kwoty 110 700 zł (90 000 zł + 23 % VAT) na rzecz G. T. (1). Tak więc swoimi działaniami pozwany doprowadził do tego, że kwota 90 000 zł została przelana na jego prywatne konto, a kwota 10 000 zł pozostała na koncie M. S. (1). G. T. (1) w ten sposób „zorganizował” dla siebie kwotę 110 700 zł wykorzystując swoją pozycję jako syndyka masy upadłości. Kwota 123 000 zł wpłacona przez spółkę (...) na rachunek (...) spółki w upadłości likwidacyjnej nie jest kwotą jaka byłaby należna bądź to G. T. (1) jako Syndykowi masy upadłości, tym bardziej jako osobie prywatnej, nie jest to także kwota należna M. S. (1). Z materiału dowodowego zgromadzonego przez sąd wynika, że nie było żadnej oficjalnej umowy o zastępstwo prawne zawartej pomiędzy ówczesnym syndykiem masy upadłości a M. S. (1). Umowa, która rzekomo miała być zawarta w 2010 r. została spisana dużo później, co wynika wprost z opinii grafologicznej sporządzonej na potrzeby toczącego się postępowania karnego. W dokumentach przekazanych przez G. T. (1) nowemu Syndykowi masy upadłości brak jest jakichkolwiek dokumentów świadczących o takiej pomocy prawnej. Zresztą G. T. (1) jako dawny syndyk masy upadłości korzystał z usług innych profesjonalnych pełnomocników takich jak M. N., P. K., A. K. (1). Gdyby M. S. (1) pełnił funkcję pełnomocnika powodowej spółki musiałby legitymować się oficjalną umową o zastępstwo prawne, zawartą za zgodą i wiedzą sędziego komisarza.

Kwota 123 000 zł została wpłacona przez spółkę (...) na rachunek (...)spółki z o.o. w upadłości likwidacyjnej, a zatem tam winna wrócić. Kwota ta jako wpłacona na rachunek powodowej spółki weszła do masy upadłości. Majątek nabyty bowiem w trakcie postępowania upadłościowego wchodzi do masy upadłości.

Działania podejmowane przez pozwanego w zakresie rozporządzania kwotą 123 000 zł miały charakter bezprawny, a zatem pozwany jest zobowiązany do zwrotu kwoty dochodzonej pozwem. Na chwilę obecną pozwany jest bowiem bezpodstawnie wzbogacony, dokonał bowiem wypłaty kwoty 123 000 zł, która mu się z żadnego tytułu nie należała.

Roszczenie powoda stało się wymagalne w dniu 1 stycznia 2015 r. Pozwany był bowiem wzywany do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem pismem z dnia 15 grudnia 2014 r. W piśmie tym określono pozwanemu termin do uiszczenia kwoty dochodzonej pozwem do dnia 31 grudnia 2014 r. O odsetkach orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu, tj. od dnia 1 stycznia 2015r. do dnia zapłaty na podstawie art. 481 § 1 – 2 k.c. w zw. z art. 56 ustawy z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych, ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2015 r., poz. 1830), biorąc pod uwagę, że pozew został wniesiony w dniu 12 lutego 2016 r.

O kosztach orzeczono w oparciu o art. 98 § 1 k.p.c., obciążając nimi stronę przegrywającą proces tj. pozwanego. Na zasądzoną kwotę w pkt II wyroku składają się kwota 6 150 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, wynagrodzenie pełnomocnika strony powodowej w wysokości 7 200 zł (§ 2 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. (Dz. U. 2015, poz. 1800) oraz 17 zł tytułem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W pkt III wyroku sąd nakazał ściąganie kwoty 300 zł od pozwanego na rzecz SP - kasy Sądu Okręgowego w Krakowie na wydatki w sprawie (zwrot kosztów podróży dla świadka M. C. (1)).

Wyrok ten zaskarżył apelacją pozwany w całości wnosząc o jego zmianę i oddalenie powództwa. Pozwany zarzucił naruszenia prawa procesowego, a to art. 233 § 1 k.p.c. przez dokonanie dowolnej a nie swobodnej oceny zebranego materiału dowodowego i przyjęcie, że : adwokat M. S. nie prowadził czynności prawnych na rzecz pozwanego pomimo zeznań świadków i pozwanego potwierdzających realizowanie czynności prawnych na rzecz pozwanego (zeznania A. K. i M. S.); umowa z dnia 20 maja 2010 r. uznana została za antydatowaną, na podstawie sformułowania „ wysoce prawdopodobne „ przy braku kategorięcznego określenia wieku pisma;

Kwota wpłacona przez spółkę (...) przeznaczona była na rzecz masy upadłości gdy należało ustalić, że przeznaczona była na rzecz pełnomocnika pozwanego a powód i spółka (...) nie ustalili kosztów zastępstwa procesowego w zawartej ugodzie sądowej. Ponadto spółka (...) nie wpłacała pieniędzy na rzecz masy upadłości ale na wynagrodzenie pełnomocnika co potwierdził św. M. C.;

Powód jest uprawniony do przyjęcia do masy upadłości kwoty 123 000zł pomimo, że wskazany św. C. potwierdza, że causą było przysporzenie na rzecz pełnomocnika. Ponadto, że powód jest uprawniony do żądania zapłaty pomimo treści porozumienia zawartego przez pozwanego ze spółką(...)co do warunków finansowych ugody sądowej a dopiero następnie ustalił kwotę wynagrodzenia dla pełnomocnika na co wymieniona Spółka wyraziła zgodę a pozwany nie wykorzystał sytuacji bycia syndykiem; Również zapłata środków przez M. S. pozwanemu w kwocie 90 000zł netto plus VAT nie była objęta wcześniej zawartą umową pomiędzy stronami w zakresie wzajemnych rozliczeń.

Kolejne zarzuty dotyczą art. 69 ust. 3 ustawy prawo upadłościowe i naprawcze przez błędne zastosowanie ponieważ tylko rzeczy znajdujące się w posiadaniu upadłego w dniu ogłoszenia upadłości należą do majątku upadłego, a w konsekwencji powódka nie była chroniona domniemaniem stwierdzającym że wpływ środków finansowych na rachunek powódki od Spółki (...) należy do majątku upadłego; art. 62 ustawy prawo upadłościowe i naprawcze błędne przyjęcie, że kwota 123 000zł została nabyta przez upadłego pomimo braku istnienia przyczyny dla dokonania przysporzenia wobec ustaleń, że kwota ta stanowi koszt pomocy prawnej jaką pozwany otrzymał od M. S. (1) w związku z prowadzoną sprawą; art. 156 k.c. – zasada kauzalności czynności prawnych i błędne zastosowanie albowiem nie istniał stosunek zobowiązaniowy ewentualnie inne zdarzenie pomiędzy powódką a Spółką (...) uprawniające do otrzymania kwoty 123 000zł, co ostatecznie potwierdziła powódka zawierając i akceptując warunki ugody ze spółką

(...) o tym samym masa upadłości nie nabyła zgodnie z art. 62 ustawy prawo upadłościowe i naprawcze majątku jest to należność pełnomocnika; art. 160 ust. 1 ustawy prawo upadłościowe i naprawcze przez przyjęcie, że pozwany dokonał czynności na rachunek upadłego, gdy tymczasem, co potwierdza Sąd pozwany został odwołany z funkcji syndyka z dniem 11 marca 2014 r., a tym samym nie mógł prowadzić czynności na rzecz masy upadłości w tym ustaleniu zapłaty na jej rzecz wynagrodzenia pełnomocnika; art. 105 k.c. przez brak jego zastosowania pomimo, że po odwołaniu z funkcji syndyka realizacja płatności nastąpiła w ramach pierwotnego umocowania, a nabywca M. S. nie wiedział o wygaśnięciu umocowania. Wniósł także o dopuszczenie dowodu z protokołu zeznań świadka M. C. z dnia 21 października 2014 r. przed Prokuraturą Okręgową W.pominiętych przez Sąd I instancji na okoliczność braku podstaw do wpływu środków na konto masy upadłości.

Powód w odpowiedzi na apelację wniósł o jej oddalenie oraz o oddalenie wniosku dowodowego. Ponadto podniósł, że w dniu 6 lipca 2017 r. na konto masy upadłości została wpłacona kwota 136367,00zł z tytułu kwoty głównej dochodzonej w niniejszym postępowaniu oraz kosztów postępowania zasądzonych wyrokiem sądu, przy czym wpłata została dokonana przez Spółkę (...)S.A. tytułem G. T. (1). Pozwany zwrócił się o umorzenie odsetek od kwoty zasądzonej przez Sąd I instancji. Wymieniona wpłata była przedmiotem wyjaśnień ze strony Syndyka z Pozwanym. Pozwany jednak nie złożył jednak wniosku pisemnego, który byłby podstawą przedstawienia go Sędziemu Komisarzowi przez Syndyka. Pozwany nie kwestionował wpłaty od jej wykonania w dniu 6 lipca 2017 r., a nadto powoływał się na nią w postępowaniu karnym (III K 127/15 S.O w K.) i w piśmie do Syndyka z dnia 20 listopada 2017 r.

W uzasadnieniu odpowiedzi na apelację powód odniósł się do zarzutów apelacji między innymi zwracając uwagę na to, że zarzuty dotyczące art. 233 § 1 k.p.c. stanowią polemikę z ustaleniami Sądu I instancji. Odniósł się do fragmentów zeznań do których odwołał się pozwany. Podkreślił, że pozwany przyznał, że nie był uprawniony do negocjacji z adw. C., to tym samym nie był uprawniony do przelewu na rzecz Kancelarii Radców Prawnych (...) s.c.

Wskazał na stanowisko wyrażone w literaturze i orzecznictwie, że majątek nabyty przez upadłego w toku postępowania upadłościowego wchodzi w skład masy upadłości niezależnie od podstawy nabycia. Dotyczy to każdego mienia, niezależnie od podstaw jego nabycia.

Pozwany złożył pismo procesowe z kserokopią protokołu przesłuchania św. C..

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacja pozwanego nie jest zasadna.

Sąd Apelacyjny podziela ustalenia faktyczne i wywody prawne Sądu Okręgowego i przyjmuje je za własne.

Zarzut naruszenia prawa procesowego skupiony na treści art. 233 § 1 k.p.c. nie mógł odnieść skutku. Podstawowym zadaniem sądu orzekającego, istotą sądenia, jest ocena wiarygodności i mocy dowodów na podstawie całości materiału dowodowego zebranego w sprawie oraz własnego przekonania sędziego. Przy czym granice swobodnej oceny dowodów wyznaczają trzy czynniki: logiczny, ustawowy oraz ideologiczny. Czynniki logiczny oznacza, że sąd ma obowiązek wyprowadzenia z zebranego w sprawie materiału dowodowego wniosków logicznie prawidłowych. Własne przekonanie sądu nie może naruszać zasady logicznego powiązania wniosków z zebrany w sprawie materiałem. Sąd może dawać wiarę tym lub innym świadkom, czyli swobodnie oceniać ich zeznania, nie może jednak na tle tych zeznań budować wniosków, które z nich nie wynikają. Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10 czerwca 1999 r., II UKN 685/98 (OSNAPiUS 2000, nr 17, poz. 655), stwierdził, że normy swobodnej oceny dowodów wyznaczone są wymaganiami prawa procesowego, doświadczenia życiowego oraz regułami logicznego myślenia, według których sąd w sposób bezstronny, racjonalny i wszechstronny rozważa materiał dowodowy jako całość, dokonuje wyboru określonych środków dowodowych i ważąc ich moc oraz wiarygodność, odnosi je do pozostałego materiału dowodowego. Natomiast granice swobodnej oceny dowodów warunkuje także czynnik ideologiczny, tj. poziom świadomości prawnej sędziego oraz obowiązujące w danym momencie poglądy na sądowe stosowanie prawa. Musi bowiem istnieć zgodność między wewnętrznym przekonaniem sędziego, ukształtowanym na podstawie logicznej

i wszechstronnej analizy dowodów, a jego świadomością prawną. (za por. T. Ereciński, Komentarz do art. 233 k.p.c. LEX 2016 r.).

Powyższe znajduje zastosowanie przy ocenie czynności Sądu I instancji i zarzutów apelacji. Zdaniem Sądu Apelacyjnego zarzut naruszenia art. 233 k.p.c. stanowi polemikę z ustaleniami i oceną dowodów Sądu I instancji, a nadto próbę skonstruowania własnego stanu faktycznego. Przy czym należy zauważyć, że w orzecznictwie ugruntowany jest pogląd, że nawet, co w sprawie nie występuje, możliwość poczynienia innych, odmiennych ustaleń na podstawie przeprowadzonych dowodów nie powoduje skutecznego podważenia ustalonego stanu faktycznego jeżeli ustalenia Sądu są poczynione w granicach określonych powyżej.

Zarzuty pozwanego pozostają co najmniej wewnętrznie w części w sprzeczności. Zarzuty dotyczące błędnego ustalenia, że adw. M. S. nie prowadził czynności prawnych na rzecz pozwanego, jest całkowicie chybiony jeśli uwzględnić przelew przez adw. M. S. kwoty netto 90 000zł z kwoty otrzymanej 100 000zł na rzecz pozwanego G. T. na prywatne konto przy braku wskazania podstawy takiego przelewu. Ponadto wynik opinii biegłego wskazuje na antydatowanie umowy o świadczenie usług przez w/w wymienionego, co w połączeniu z brakiem materialnych śladów tych działań w dokumentacji upadłego prowadzi do stwierdzenia trafności ustalenia Sądu I instancji. Z tych już tylko powodów nie sposób podzielić zarzutu pozwanego.

Zarzut nie udowodnienia antydatowania umowy określonej jako zawarta w 2010 r., w tym zakresie wystarczy wskazać, że nie tylko ocena dokumentu zawarta w opinii biegłego przesądziła o takim ustaleniu ale i pozostałe dowody w tym brak śladów świadczenia usług i wskazany powyżej przelew. W całościowej ocenie dowodów ostrożne stwierdzenie biegłego, zgodne z zasadami opiniowania, było wystarczające w łącznej z innymi dowodami dla takiej oceny tego dokumentu.

Syndyk masy upadłości zobowiązany jest do ujawnienia i przedstawienia sędziemu komisarzowi planowanych rozliczeń z podmiotami trzecimi w stosunku do masy upadłości, a więc także przy rozliczeniu kosztów postępowania, nawet poza sądowego. Pozwany odnośnie kwoty 123 000zł działań takich nie podjął, a nadto nie ujawnił kontrahentowi swej sytuacji prawnej w stosunku do masy upadłości, a więc wprowadził św. C. w błąd. Sąd zasadnie wskazał, że kwota 123 000zł powinna być zgłoszona sędziemu komisarzowi. Niezależnie od tego św. C. przedstawił wersję wynikającą z uzgodnień z pozwanym przy przygotowywaniu treści ugody, a nie okoliczności istniejące obiektywnie. Wobec rozliczenia w przekonaniu pełnomocnika spółki (...) kosztów pełnomocnika według twierdzeń pozwanego, nie podnosił tego przy zawieraniu ugody, a zarządca tymczasowy nie znał tej okoliczności, przy czym działał przy akceptacji sędziego komisarza. Odnosząc się do wniosku dowodowego dotyczącego dokumentu – protokołu przesłuchania w prokuraturze, to Sąd Apelacyjny stwierdza, że świadek był słuchany w sprawie i nie było przeszkód w zadaniu odpowiednich pytań, a więc nie było powodów do korzystania z pośrednich dowodów. W sprawie nie występuje przypadek rozbieżności w treści zeznań świadka złożonych w różnym czasie w różnych postępowaniach. Ponadto brak było podstawy prawnej i faktycznej do regulowania kosztów postępowania poza stroną tego postępowania, a więc masą upadłości. Spółka (...) właśnie dlatego w logiczny sposób przelała pieniądze na konto powódki, działając w przeświadczeniu, że rozlicza się z kosztów z syndykiem masy upadłości, wpłata na konta powoda. Podkreślić należy, że pełnomocnik Spółki (...) działał w przekonaniu o prowadzeniu negocjacji z syndykiem masy upadłości.

Niewątpliwie kwota 123 000zł wpłynęła na konto masy upadłości i jedynym uprawnionym do dysponowania nią był aktualny syndyk bądź zarządca. Pozwany w dacie zlecenia wypłaty nie był do tego uprawniony nie tylko dlatego, że znał już postanowienie o odwołaniu z funkcji syndyka, ale i dlatego, że z zabezpieczenia w sprawie karnej wynikał zakaz pełnienia tej funkcji. W związku z tym działania pozwanego były czynem niedozwolonym, gdyż jako osoba nieuprawniona dokonał przelewu środków z konta masy upadłości na konto osoby trzeciej. Zbieżność czasowa przelania pieniędzy przez M. S. na konto powoda wskazuje na związek z czynnościami podjętymi względem spółki (...), przy braku dowodów na wykonanie czynności na rzecz upadłego przez M. S.. Ewentualne istnienie nie udowodnionej innej umowy pozwanego z M. S. nie miało znaczenia dla ustaleń faktycznych i rozstrzygnięcia. Brak dowodów na istnienie takiej umowy, a nadto zbieżność czasowa przelewów i twierdzenia samego pozwanego, że była to kwota

wynagrodzenia należnego dla adw. M. S., przy braku wskazania podstawy prawnej dalszego przelewu na rzecz pozwanego skutkują brakiem wiarygodności tych twierdzeń.

Podsumowując, zarzuty naruszenia prawa procesowego nie były zasadne, nie podważyły prawidłowości ustaleń Sądu I instancji. Dodatkowo należy wskazać, że nawet gdyby hipotetycznie przyjąć, czego Sąd nie czyni, że kwota 123 000zł nie była należna masie upadłości to ewentualnie uprawnionym do możliwego żądania zwrotu jest wpłacający. Natomiast pozwany ma obowiązek zwrócić tą kwotę masie bo nie miał podstawy dla jej wypłaty z masy a nadto nie był uprawniony do składania zlecenia przelewu z konta masy po utracie przymiotu syndyka i w tym istota sprawy.

Podniesione zarzuty naruszenia prawa materialnego w ustalonym stanie faktycznym również nie były zasadne. Zdaniem Sądu Apelacyjnego wpłacona kwota stała się składnikiem masy upadłości, ale niezależnie od tego pozwany nie miał tytułu do dysponowania tą kwotą, a więc dopuścił się czynu niedozwolonego względem masy upadłości i zobowiązany jest do zwrotu kwoty rozdysponowanej bez podstawy prawnej przez osobę nieuprawnioną. W związku z powyższym podniesione zarzuty naruszenia prawa materialnego nie były zasadne. Wykazywanie, nie trafne, że kwota 123 000zł nie była należna stronie powodowej od Spółki (...), nie prowadzi do legitymizowania zadysponowania nią przez pozwanego nie będącego uprawnionym do dokonania jej przelewu z konta powódki na konto innej osoby. W tym tkwi istota rzeczy. Wreszcie także materialno prawnie nie doszło do wyjaśnienia przelania kwoty 139 000zł przez osobę trzecią ze wskazaniem dokonania tego imieniem pozwanego.

Pozwany w apelacji powołuje się na ustawę prawo upadłościowe wskazując na przepisy art. 69 ust. 3 ; art. 62; 160 ust. 1, a także art. 104 k.p.c. i 105 k.c.

Pozwany swoim działaniem wyrządził szkodę stronie powodowej (art. 415 k.c.). Niewątpliwie w dacie przelania pieniędzy z konta masy upadłości wiedział, że nie jest już syndykiem, a więc obejmował swoją świadomością utratę uprawnień do dysponowania środkami jakimi zadysponował, czyli działał w sposób zawiniony i bezprawny. Wynika to z odwołania z funkcji syndyka i orzeczenia o zabezpieczeniu w postępowaniu karnym. Przelewając pieniądze na rzecz innej osoby wyrządził powodowi szkodę, a dodatkowo za przyjęciem szkody przemawia następnie przelanie tych środków w zdecydowanej większości na konto pozwanego. Obiektywnie także działanie to nie miało podstawy prawnej, a więc było bezprawne. W tym zakresie sąd odwołuje się do ustaleń faktycznych i chronologii wydarzeń. W związku z powyższym podniesione zarzuty nie dotyczą kluczowej podstawy odpowiedzialności pozwanego. Odnosząc się do nich Sąd wskazuje, ponownie, że zagadnieniem istotnym przy rozpoznawaniu sprawy z powództwa syndyka masy upadłości przeciwko pozwanemu nie jest skład masy upadłości a możliwość rozporządzenia mieniem upadłego po utracie przymiotu syndyka. W związku z tym powód domaga się zwrotu kwoty wypłaconej przez pozwanego będącego osobą nieuprawnioną do rozporządzenia nią. Pozwany za działania podejmowane jako syndyk odpowiada na podstawie art. 160 ust. 3 prawa upadłościowego, ale w tej sprawie przedmiotem rozpoznania są czynności dokonane już po odwołaniu z tej funkcji.

Sąd Apelacyjny podziela stanowisko zgodnie z którym w trakcie trwania postępowania upadłościowego masa upadłości może nabyć mienie (art. 62 ustawy prawo upadłościowe).

Zarzut naruszenia art. 156 k.c. jest chybiony, co wynika z argumentacji pozwanego. Twierdzi, że spółka (...) wpłaciła kwotę 123 000zł jako wynagrodzenie pełnomocnika strony powodowej w postępowaniu sądowym oraz, że ustalił to przed zawiadomieniem tej Spółki o utracie przymiotu syndyka. Innymi słowy wpłacający dokonał czynności jako elementu zawartego w negocjacjach ugodowych, a więc wskazał też na przyczynę czynności. Według pozwanego jego pełnomocnik czynności takie wykonywał (choć obiektywnie tak nie było), a więc zarzut apelacji niezależnie od innych przyczyn w związku z argumentacją pozwanego w apelacji nie jest zasadny. Zarzut kolejny związany z przynależnością wpłaconej kwoty jest sprzeczny z innymi twierdzeniami pozwanego w apelacji jak choćby argumentu o poniesieniu kosztu pomocy prawnej. Pozwany nie wykazał także, że osoba na rzecz której przelał pieniądze nie wiedziała o odwołaniu z funkcji syndyka, a stwierdzenie to zderza się z twierdzeniem pozwanego, że był to jego pełnomocnik.

Podsumowując, zarzuty apelacji nie były zasadne, nie podważyły wywodów przedstawionych przy uwzględnieniu powództwa. Ponadto pozwany nie odniósł się do wpłaty kwoty 139 000zł odpowiadającej kwocie roszczenia głównego

z kosztami za pierwszą instancję przez osobę trzecią, ze wskazaniem danych pozwanego, co może być rozważane w płaszczyźnie uznania powództwa.

Z przedstawionych przyczyn apelacja uległa oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c.

SSA Regina Kurek SSA Jan Kremer SSA Paweł Rygiel